

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovaným **Ing. E. C. a RNDr. J. L. CSc.** pre trestný čin **nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi** formou spolupáchatel'stva podľa 9 ods. 2, § 187 ods. 1, písm. b/, písm. d/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na neverejnom zasadnutí 8. októbra 2008 v Bratislave, o odvolaní krajského prokurátora v Bratislave proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 20. februára 2008, sp. zn. 6 T 3/04, rozhodol

t a k t o:

Podľa § 258 ods. 1 písm. b./ písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 napadnutý rozsudok **sa z r u š u j e** v celom rozsahu.

Podľa § 259 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 **sa vec vracia** Krajskému súdu v Bratislave, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 20. februára 2008, sp. zn. 6 T 3/04, boli obžalovaní Ing. E. V. a RNDr. J. L. CSc. uznaní za vinných z trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1, písm. d/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že spolu s obžalovaným Š. H., ktorý bol vylúčený na samostatné konanie a rozhodnutie,

obvinený Ing. E. C., na základe požiadavky obvineného Š. H., ako výrobný námestník firmy S. a.s. H., pod zámienkou vývoja nového lieku s obsahom psychotropnej látky, na základe povolenia Ministerstva zdravotníctva SR, sp. zn. PS-D-467/01, zo dňa 2. mája 2001 objednal vo firme F., 250g psychotropnej látky Temazepamu, ktorú po jej dodaní do firmy S. dňa 22. júna 2001 prevzal a následne ju v presne nezistený deň

odovzdal obvinenému Š. H., ktorému prisľúbil spracovanie Temazepamu dodaného vo forme bieleho prášku na kapsule prostredníctvom firmy I. Z.. V. presne nezistený deň v júli 2001 obvinený Š. H. T. po predchádzajúcej dohode s Ing. P. V., CSc. tomuto aj odovzdal. Následne po pokuse o výrobu kapsúl s obsahom Temazepamu, ktoré však nespĺňali kvalitatívne kritéria, odovzdal v presne nezistený deň V. júli 2001 obvinený Ing. E. C. obvinenému Š. H. nestotožnené množstvo kapsúl s obsahom Temazepamu a tiež zvyšku Temazepamového bieleho prášku.

Keďže z uvedeného množstva Temazepamu a z jeho pôvodného stavu, bieleho prášku sa nepodarilo vyrobiť kapsule vhodné na predaj, obvinený Š. H. oslovil v auguste 2001 obvineného Doc. RNDr. J. L. CSc, pracovníka Štátneho ústavu pre výskum liekov s požiadavkou, aby biely prášok Temazepam spracoval na roztok vhodný na zakapslovanie. Túto požiadavku obvinený Doc. RNDr. J. L., CSc. pri využití svojich profesionálnych znalostí a zaradenia svojho pracoviska splnil. Približne v septembri 2001 odovzdal obvinenému Š. H. presne nezistené množstvo do 1 litra roztoku Temazepamu, ktorý obvinený Š. H. opätovne dňa 13. septembra 2001 odniesol na spracovanie a výrobu kapsúl do podniku I. Z..

Množstvo kvapalného Temazepamu však nebolo vhodné na odskúšanie strojného zariadenia a overenie možností výroby vo veľkom množstve. Preto obvinený Ing. E. C. na naliehanie obvineného Š. H. prostredníctvom odbytového oddelenia firmy S. H., na základe povolenia objednal vo firme F. 2000 g Temazepamu, ktorá bola dodaná do firmy S. dňa 7. januára 2002 do kancelárie obvineného Ing. E. C. a tam ponechaná jeho sekretárke. Následne obvinený Ing. E. C. telefonicky inštruoval svoju sekretárku - svedkyňu J. K., aby látku, balenú v čiernom igelitovom vreci odovzdala obvinenému Š. H.. Obvinený Š. H. následne po tom prišiel dňa 8. januára 2002 do firmy S. a previezol ho do B., kde ho odovzdal obvinenému Doc. RNDr. J. L. V. jeho kancelárii, v mieste jeho pracoviska v Štátnom ústave pre výskum liečiv v B. na M. ulici , kde bol aj dňa 16. januára 2002 zaistený pri prehliadke iných priestorov.

Temazepam je v zmysle Zákona č. 139/98 Z.z. o omamných a psychotropných látkach zaradený do III. skupiny psychotropných látok.

Za to im bol uložený, každému samostatne, peňažný trest 15 000 Sk a pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Proti tomuto rozsudku podal krajský prokurátor v Bratislave odvolanie v neprospech oboch obžalovaných, čo do výroku o treste. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste a navrhol obom obžalovaným uložiť primerané tresty odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na jeden rok, pre ktoré obžalovaní Ing. E. C. a RNDr. J. L., CSc. s prihliadnutím na ich doterajší život spĺňajú zákonom stanovené podmienky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe podaného odvolania preskúmal podľa § 254 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ (generálny prokurátor Slovenskej republiky) podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a zistil, že krajský súd pochybil pri právnom posúdení zisteného konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s revíznym princípom mohol postupovať na základe odvolania podaného v neprospech obžalovaných Ing. E. C. a RNDr. J. L., CSc., v ich prospech.

Preskúmaním spisu totiž zistil, že konanie obžalovaných Ing. E. C. a RNDr. J. L., CSc. tak ako bolo popísané v skutku odsudzujúceho rozsudku podľa § 258 ods. 1, písm. b/ a písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 najmä pre jeho nejasnosť a pre to, že súd nevzal do úvahy všetky okolnosti významné pre rozhodnutie a pre pochybnosti o jeho správnosti bude na objasnenie veci treba dôkazy opakovať alebo vykonávať dôkazy ďalšie a ich vykonávanie pred odvolacím súdom by znamenalo nahradzovať činnosť súdu prvého stupňa.

Doposiaľ vykonanými dôkazmi sa preukázalo, že Š. H. nahovoril oboch obžalovaných na súčinnosť pri výskume, vývoji a výrobe liečiva Remestan obsahujúceho Temazepam, ktorý je v zmysle Zákona č. 139/98 Z.z. o omamných a psychotropných látkach zaradený do III. skupiny psychotropných látok.

Na zadováženie i prechovávanie tejto látky mali obaja obžalovaní riadne oprávnenie a nič im nebránilo si takú látku zadovážiť, nakladať s ňou a prechovávať ju. Jediným podozrivým postupom je, z akého dôvodu v podstate neznámemu človeku, Š. H., vychádzali obaja tak v ústrety, ak z toho nemali žiadny prospech a zverili mu Temazepam bez toho, aby si overili, či má oprávnenie takýto liek držať a prechovávať ho, čo však nie je trestné (z pohľadu obžalovaných, ale nie Š. H.) podľa § 187 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Doterajším dokazovaním nebolo preukázané, že ani jeden z obžalovaných nemal oprávnenie prechovávať takúto látku a ich trestná zodpovednosť sa v skutku odsudzujúceho rozsudku zakladala iba na slovnom spojení: „, pod zámienkou vývoja nového lieku s obsahom psychotropnej látky“, čomu však odporoval ďalší text skutku, z ktorého vyplývalo, že obžalovaný Ing. E. C. objednal Temazepam a proces vývoja nového lieku začal na základe povolenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky a nie svojvoľne. Rovnako z titulu svojich funkcií a pracovného zaradenia ako obžalovaný Ing. E. C., tak aj obžalovaný RNDr. J. L. CSc. mali oprávnenie prechovávať a nakladať s Temazepamom.

Krajský súd v Bratislave odôvodnenie svojho rozsudku uzatvoril nasledujúcimi vetami:

„Dokazovaním bolo v konaní pred súdom jednoznačne preukázané, že obžalovaný Ing. C. psychotropnú látku Temazepam zadovážil a prechovával a následne aj obžalovaný Doc. L. túto psychotropnú látku prechovával.

Je potrebné uviesť a vyplýva to aj zo znaleckých posudkov, že látka Temazepam je zaradená na základe Zákona č. 139/98 Z.z. v znení Zákona č. 260/1999 Z.z. do III. skupiny psychotropných látok.

Dokazovaním však nebolo preukázané, že obaja obžalovaní neoprávnene zadovážili predmetnú látku Temazepam. Predmetná látka bola z Talianska dovezená na základe povolenia Ministerstva zdravotníctva SR, na základe objednávky nákupného oddelenia S., pričom S. mala všeobecné povolenie na dovoz omamných a psychotropných látok“.

Krajský súd v Bratislave sa však už hlbšie nezaoberal a nevyhodnotil obhajobné tvrdenia oboch obžalovaných o tom, že mali oprávnenie nielen držať a nakladať,

ale aj prechovávať také látky, akou je aj Temazepam. Tieto tvrdenia potvrdili aj niektorí svedkovia – kolegovia obžalovaných.

Krajský súd vôbec nevypočul svedka Š. H., resp. ho vypočul v postavení obvineného, pred vylúčením jeho veci na samostatné konanie, po vylúčení jeho veci ho už v postavení svedka nevypočul a teda logicky jeho výpoveď nemohol ani vziať do úvahy pri hodnotení dôkazov.

Š. H. pritom v prípravnom konaní celistvo a súvisle opísal svoje konanie, aj súčinnosť s oboma obžalovanými. Nebolo objasnené len to, z akého dôvodu obaja obžalovaní bez problémov a urgentne napriek svojmu pracovnému zaťaženiu vychádzali Š. H. a jeho požiadavkám v ústrety. U obžalovaného Ing. E. C. by čiastočným vysvetlením mohla byť snaha naplniť výrobný program dcérskej spoločnosti I. Z..

Najvyšší súd Slovenskej republiky pre tieto nedostatky, nejasnosti a neúplnosti najmä pri vykonávaní a hodnotení dôkazov rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Úlohou krajského súdu bude vykonať naznačené dôkazy a tie spolu s ostatnými vyhodnotiť jednotlivo i v súhrne tak, aby odôvodňovali skutok sformulovaný v odvolaní napadnutom odsudzujúcim rozsudku. V prípade, ak by súd prvého stupňa dokazovaním dospel k záveru, že obžalovaní sa nedopustili skutku, ktorý im za vinu kládla obžaloba, (nie súc viazaný jeho právnym posúdením), ale napr. iba priestupku na úseku zdravotníctva podľa § 19 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení zmien a neskorších predpisov, bude postupovať v zmysle zásady *in dubio pro reo* – v pochybnosti v prospech obžalovaných. Takýto postup bude namieste najmä za situácie, ak sa obžalovaným nijakým dôkazom (ako tomu je doposiaľ) nepodarí preukázať, že Temazepam prechovávali pod zámkou vývoja nového lieku s jeho obsahom.

V súlade s ustanovením § 264 ods. 1 Tr. por., krajský súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a doplnenia, vykonanie ktorých odvolací súd nariadil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky bol povinný rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, pretože iné rozhodnutie, napríklad rozsudkom, neprichádzalo do úvahy. Bolo by to totiž v rozpore s ustanovením § 259 ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, podľa ktorého okrem iného môže odvolací súd rozhodnúť rozsudkom, len ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený a prípadne doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V prerokúvanom prípade však tomu tak nebolo.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 8. októbra 2008

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová